

Krvave rože

Izvajalec: Echobe

Avtor besedila: Erik Lamut - "Echobe"

Avtor glasbe: ***

Ta gre za vse padle vojake na ulicah, za vse grešnike ...
i predvsem za vse POETE ... Poslušaj me poet, poslušaj moj stih ... krvave rože ...

Krvave rože ...
greh ulice, se perem izpod kože.
Krvave rože ...
greh poeta, se perem izpod kože.

Krvave rože, čez zaprte veke gledam svet
se ne dopade mi, preklet moram bit, ke sm poet!?
dDlgih let, se spomnem s peresom v roki preživet
je dan i vsaka noč, moj zvezek mi je svet
resnici svoji zaklet, otrpnem, gledam v nebo
v očeh pričakovanje, flesh dobim, da greh je to
greh je moj obstoj, obžalovanje, bolečina,
greh trpljenje i otožna violina
solza po licu, ja ne morem dat vam smeha,
preveč žalosti je v meni, zaradi pokore greha
iz pepela v pepel iz praha v prah.
Popevam v sebi pesm si, da preglasim ta strah,
a zaljubljen ostajam v plavo to nebo
dvignem spet pogled, obstanem tk ko kip, je šlo
mimo mene ... življenje tk ko krik iz mikrofona
krvave rože rastejo iz sivega betona ...

Krvave rože ...
greh ulice, se perem izpod kože.
Krvave rože ...
greh poeta, se perem izpod kože.

Moje zlomljeno srce i ponižana je duša
to zaslužim si, upam da me kmalu čaka ruša
grem iz Dragatuša vn, da zaživim
to življenje, ki ga probam leta že, sam stojim,
ko sonce vstaja, ko za gorami sreee se ohlaja
v mestu pa temačen ta občutek me obdaja,
tiha sreča v grobu, srečen bil bi - znam
skesan, stegnem dlan, s hladnim soncem obsijan
stisnem si k prsom močno krvavečo rožo.
Roke so od krvi, žmim i blede imam kožo
temno senco naredi mi velik črn oblak, 1 korak
ko vojak, pod vsakim okom podočnjak,

Slovenska glasbena besedila

ko da nism spal še to življenje, slavo ženje
un ke zna jo žet, ne pa taki ko sm ja, i videnje
v glavi spet dobivam, ko koljem stote može
i na vsakem grobu tiosočere krvaveče rože ... jokajo ...

Krvave rože ...
greh ulice, se perem izpod kože.
Krvave rože ...
greh poeta, se perem izpod kože.

Greh v domišljiji i domišljija v grehu
vse se mi obrne, ironija v hinavskem smehu
beseda moja vsaka ma pomen v oblakih
s krvjo napisani so stihi o padlih vojakih,
rože jokajo na grobih, njih usodo
govorijo, da poeti več ne pišemo se bojijo,
dokler bo črnila, dokler ne dobimo krila
dok ne zmanka nam peres, od pekla do nebes
pisali bomo, dok bo greha i krvavih rož
dokler rasle bodo na tem svetu, dokler bo kaj mož
kruti angeli usode pišejo v črne knjige,
s črnilom usodo našo, v duši to boli me
KRUH i VODA - vse kar rabim i kar mam
nasmeha ne dobim več, 1000 nezaceljenih je ran
samo moje sanje so važne ... i to je vse, vse ...
roža v roki moji izkrvavi i umre ... zajokam ...

Krvave rože ...
greh ulice, se perem izpod kože.
Krvave rože ...
greh poeta, se perem izpod kože.

Zacelite te krvaveče rože ... povijte jih v povoje sreče ... s srcem i ljubeznijo ...
spet bojo vzcetele tk ko so nekoč ... poet resnica ... poetovo pero ... krvave rože ...
krvave rože jokajo, usoda vseh vojakov, usoda vseh poetov ... usoda grešnikov ...
krvave rože ... krvave rože ...